

No sirds uz sirdi

Date : 03/01/2019

Nu jau Dignāja kļuvusi par vienu labu tradīciju bagātāka. Jau otro gadu, Dignājas sociālās darbinieces ierosināti, Dignājas pagasta pārvalde un muzejs "Laipa" organizē Ziemassvētku labdarības pasākumu senioriem un vientuļajiem iedzīvotājiem "No sirds uz sirdi".

Ziemassvētki – īstais laiks, lai dalītos labestībā un atvērtībā ar saviem laikabiedriem, lai pateiktos vecākajai paaudzei par viņu devumu kopīgā darbu pūrā, lai izšūpotu atmiņu siltumu par skaistākajiem Ziemassvētkiem, atcerētos tik tālo, bet reizē arī tuvo bērniņas eglītes smaržu un mīļumu.

Gada nogalē muzeja "Laipa" telpa pārvērtās par rūķu darbnīcu, kur tapa mazas, bet sirsnīgas dāvanas, kur tika darināti mirdzoši laimes pakaviņi svētku apmeklētājiem.

Visā gribējās ielikt mazu daļiņu no mūsu sirds. Mēdz teikt, ka no mazas dzirksteles iedegas liesma. Tieši to pašu gribu teikt arī par labdarību. Ja sākām darboties tikai divas – es un sociālā darbiniece, tad vēlāk ar ziedojumiem, vai arī ar darbīgu roku palīdzību iesaistījās jau daudz labas gribas cilvēku – pasta nodaļas vadītāja Ilga, ārsta palīdzē Iveta, pastniece Līga, skolniece Ingrīda u.c.

Jautāju, kāpēc šie cilvēki grib ar mums kopīgi dalīties labdarībā. Viņiem visiem bija atbilde: "Bet tie taču ir mūsu cilvēki, mūsu klienti, kas tad mēs būtu bez viņiem?" Prieka pārņemtas, izsūtījām veselu birumu ielūgumu uz visām senioru sētām.

Jau laikus sākām vākt senas Ziemassvētku apsveikumu kartītes izstādei "Apsveikumi laiku laikos". Ļoti daudzi nāca uz muzeju un dāvināja kartītes no saviem krājumiem. Mīļš paldies Agrim Stūrītim, kurš atnesa kartītes, kuras bija sūtītas no Āfrikas, Francijas un citām valstīm. Paldies bibliotekārei Dacei, kura mūsu savāktās kartītes papildināja ar savu vākumu no Vildneru ģimenes arhīva, kas bija tik interesants, ka būtu jāpēta un jāapraksta nevis dažus mirkļus, bet vismaz nedēļu. Paldies Antanam Bareikam, kurš dāvināja vērtīgus foto mirkļus, tapušus Latvijas valsts rītausmā, 1918. gadā. Visi šie materiāli nonāca pasākuma apmeklētāju vērtējumam.

Pēc liela un skaista sagatavošanās darba, silta un sniegota, pienāca svētku pasākuma diena. Pagasta pārvaldes vīrieši, Jānis un Aivars, sagādāja ļoti skaistu

egļīti, ko izrotāja pagasta sekretāre Inga. Pagasta pārvaldes darbinieki sarūpēja svētku mielastu, dramatiskā kolektīva režisors Ainis pārtapa par rūķīti, kurš kopā ar Sniegbaltīti rūpējās par dāvanu izdalīšanu pasākuma apmeklētājiem.

Apmeklētāji nāca ar kādu īpaši sarūpētu našķi – kūku, cepumiem vai garšīgu kūpinājumu.

Šoreiz katrs stāstīja kādu brīnišķīgu Ziemassvētku stāstu no savas bērnības, vai arī vēlākiem gadiem. Un tie nebūt nebija visi izstāstāmi, jo dvēselēs glabājās tik daudz brīnišķīgu svētku atspulgu. Visiem acis mirdzēja, un ar siltumu un mīļumu pildīja svētku telpu, kas jau tā bija svecīšu liesmiņu piesildīta.

Inga un Lolita bija sagatavojušas dažas atrakcijas. Kopīgi zīlējām veiksmi nākamajam Cūkas gadam.

Klusi sēdēju stūrītī un domāju: “Cik maz mums vajag, lai iedegtu gaismu savās un citu sirdīs. Varbūt, dažam šis būs vienīgais apsveikums šajos skaistajos Ziemassvētkos.

Paldies visiem, kuri savā labestībā dalījās ar mūsu vecāko paaudzi, kura ne reti ir visaizmirstākā. Paldies, kuri atnāca vai arī sūtīja mums sveicienus svētkos!

Lai visiem gaišs un veselīgs nākošais gads!

Cerot uz turpmāku sadarbību,

novadpētniecības telpu “Laipa” vadītāja Inta Stroža

Autores foto